

عنوان مقاله:

آتش سوزی در جنگلها و مراتع عاملی بحرانی در زندگی جوامع حاشیه ای

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدرضا نقوی زاده - کارشناس ارشد اداره کل منابع طبیعی خراسان رضوی

آرمان صابرفرد - کارشناس بهره برداری اداره کل منابع طبیعی خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

از دیر باز آتش از ابزار های مهم شکل دهی اکوسیستمهای استوایی و حاره بوده است. در ایران اکثر آتشسوزیها در فصل خشک تابستان ایجاد می گردد. اگرچه آتش بعنوان فاکتور موثری در الگوی پراکنش جنگلها و محیط زیست ایران محسوب نمی گردد. اما موارد مختلف وقوع حریق در جنگلها و مراتع در گزارشهای مختلفی قابل مشاهده می باشد. تداوم حریق زمانی که بمدت چند روز ادامه بیابد باعث نابودی چندین هکتار جنگلهای اولیه زیبای منطقه خواهد شد. عرصه های احیا شده که جنگلهای سوزنی برگ جایگزین درختچه ها می شوند زمینه ساز ایجاد حریق در عرصه ها می باشند. علاوه بر این علوفه جنگلی در آتشسوزی ها موثر می باشند. کاهش علوفه قابل اشتعال در سطح و جایگزینی مواد غیر قابل اشتعال باعث کاهش احتمال سرایت آتش به تاج درختان می گردد. همچنین ردیف درختان نسبت به جهت تابش، باد و شدت آتش در مقدار خسارت آتش موثرند. آتشسوزی باعث خسارت زیادی به جنگلهای ایران می شود. سطح آسیب دیده بر اثر حریق در طی سالهای 1371 تا 1380 بمیزان 217301.3 هکتار در 6235 فقره حریق بوده است. در خراسان خسارت حریق در سال 1383 بمیزان 539.2 هکتار در طی 85 مورد حریق بوده که 15181 درخت و 219 تن علوفه در این آتشسوزیها از بین رفته است.

کلمات کلیدی:

حریق، جنگل، مرتع، پوشش گیاهی، دامداران، سوزنی برگ، استان خراسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/6843>

